

Univerzita Hradec Králové – Pedagogická fakulta
Katedra náboženské výchovy a charitativní práce
Hodnocení bakalářské práce

Posudek vedoucího práce

Jméno autora: Michaela Rulíková

Název práce: Vliv kolektivizace na současnou podobu venkova

Vedoucí práce: Mgr. Veronika Halamová

Téma práce: Je zajímavé a zasluhuje hlubokou reflexi

Téma bylo v literatuře reflektováno pouze z některých úhlů pohledu.

Práce je zaměřena: Teoreticky, vychází z dostupné literatury, archívních pramenů a výpovědí pamětníků.

Jazyková a stylistická úroveň práce: Odpovídá úrovni bakalářského stupně.

Rozsah práce: 48 stran vlastního textu.

Použitá literatura: Práce je postavena na monografiích, archívních materiálech, výpovědích pamětníků a internetových zdrojích.

Počet uváděných titulů: 26 monografií, 7 archívních zdrojů a 6 internetových zdrojů.

Citace v textu: Odpovídají požadavkům bakalářského stupně.

Formální stránka práce: Odpovídá požadavkům bakalářského stupně.

Cíl práce: Je rozdělen do dvou částí. První sleduje fenomén vesnického boháče a analyzuje jej z pohledu teorie obětního beránka s tím, že si autorka klade otázku, zda je možné (či nemožné) považovat tzv. vesnického boháče za obětního beránka tak, jak jej ve své mimetické teorii chápe René Girard. Ve druhé části vytyčeného cíle se autorka snaží vysledovat transkulturní rozměr kolektivizace, a to zejména ve vztahu ke společenským a kulturním změnám, které vyvolala v konkrétní sledované obci.

Úroveň závěrečné práce: Zcela odpovídá úrovni bakalářského stupně a lze ji proto doporučit k obhajobě.

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Michaela Rulíková se ve své práci pokusila uchopit téma kolektivizace venkova, konkrétně vesnice Sendražice, zcela odlišným způsobem, než jak se jím ve své práci zabývají autoři jako Karel Jech, Jiří Urban a další.

Na první pohled historicky historická látka dostává zcela odlišný rozměr také ve snaze interpretovat danou problematiku z úhlu pohledu mimetické teorie René Girarda, respektive jeho teorie obětního beránka. Zde se autorka velice zdárně vypořádala s východisky (s.27nn), na jejichž základě se posléze snaží zodpovědět otázku v první části vytyčeného cíle. Tu pečlivě analyzuje a odpovídá na ni, i když se je vědoma, že odpověď nemůže vzhledem k premisám vyslovit jednoznačně, že je nutné počítat s odlišností situace, v níž se venkov, vesnici od vesnice, nacházel a zároveň také s odlišností situace politicko-společenské.

V poslední kapitole se Michaela Rulíková věnuje transkulturnímu rozměru kolektivizace. Zaměřuje se zejména na její kulturní a společenský dopad, sleduje, jak se v jejím důsledku proměnily tradice a lidové zvyky a v neposlední řadě i religiozitu a její projevy. Přestože si autorka vybrala obec, kde kolektivizace probíhala v porovnání s ostatními obcemi velmi specificky, je i zde patrný její destruktivní vliv na charakter krajiny, kulturně-společenské soužití lidí v obci, jejich identifikaci se s prostředím atd. Autorka novým pojetím, dnes již poměrně hojně reflektovaného, tématu přispěla k tomu, že se čtenář nutně musí zamýšlet nad tím, jak dalekosáhle, a mnohdy nevratně, změnila kolektivizace podobu českého venkova. Zároveň otevřela cestu k novým přístupům k této problematice, které byly doposud reflektovány pouze z historického úhlu pohledu. V tomto je její práce užitečná a přínosná.

Výsledné hodnocení:

Datum: 27. 4. 2016 Hradec Králové

Veronika Halamová, v. r.